

Dagboek van onze 14 USA Staten reis van 6 maart - 6 april 2008

Dag 1: Donderdag 6 maart.

Van: Velsbroek, Noord Holland, Nederland. Vlucht van Amsterdam Schiphol naar Chicago. Vlucht van Chicago naar South Bend, Indiana, USA. Overnachting in hotel Quality Inn & Suites South Bend.

Vandaag is het zo ver, de wekker loopt om 5 uur af. Douchen, de klaar gehangen kleding aantrekken, ontbijten en de laatste zaken in het koffertje doen. Kwart voor zeven staat onze zoon voor de deur die ons naar Schiphol gaat brengen. Rijden via Haarlem vrij vlot naar Schiphol waar wij ca. half acht aankomen. Koffers uitladen en gedag zeggen is zo gebeurd dus zijn we vroeg op de luchthaven. Nu blijkt dat de incheckbalie pas om acht uur open gaat. We praten met andere passagiers die ook via Travelhome (zien we aan de kofferlabels) een camper gaan ophalen. Na het inchecken en de douane gaan we eerst koffie drinken. Dit hebben wij wel verdiend! Na de koffie wandelen we naar de bank om dollars te kopen en om onze benen te strekken. Ons rondje eindigt bij de gate G5 en kopen nog een koffie alvorens door de security (jassen en schoenen uit, koffertje en laptop door scan) te gaan. We kunnen vrij snel instappen, het vliegtuig is niet vol. Wij vertrekken iets eerder van de gate en gaan om 11 uur echt de lucht in. De vlucht zelf is rustig verlopen, weinig onrust in de lucht. Drinken, een warme lunch, drinken, snoep, drinken, broodje e.d. Verschillende films gekeken, maar ook even de ogen gesloten. Boven Canada is de lucht helder zodat de uitgestrekte sneeuwvelden te zien zijn. Bij Chicago is de sneeuw praktisch weg maar het vriest er nog wel. Wij komen ca. 20 minuten vroeger aan. Op ons gemak naar de Immigratiedienst gelopen. Er staat een flinke rij. Er worden 2 x vier vingers en 2 duimafdrukken gemaakt en een foto van het gezicht. Koffers ophalen, door de douane en de koffers weer inleveren voor de volgende vlucht! Met het treintje naar de terminal 2. Hier wederom door de security (schoenen uit ed). Wij moeten bij gate F11 zijn (helemaal achteraan). Hier kunnen we over een deel van het platform kijken en met name de kleine vliegtuigjes. Ellie koopt 2 bekers met fruit. Hier geruime tijd gezeten tot het tijd werd voor het inchecken naar South Bend. Het vliegtuigje is flink gevuld met Nederlanders die een camper gaan ophalen (er gaat 2 uur later nog een vliegtuigje ook met Nederlanders). Het vliegtuigje is klein en we moeten over het platform lopen om in te stappen. Zitten geheel achterin, rij 12. De gehele veiligheidsprocedure wordt verteld. Stijgen tegen 5 uur op en landen nog geen half uur later op South Bend. We zijn een uur terug in tijd gegaan zodat we half zeven, plaatselijke tijd, in South Bend zijn geland. Het is net donker geworden. Niks geen controles meer, we lopen zo naar buiten. In de hal moeten we allemaal vrij lang op de koffers wachten. Eén van de mensen heeft het hotel *Quality Inn & Suites South Bend* laten bellen dat wij er zijn. Als wij buiten staan te wachten komt er een zes persoonsbusje! Dat wordt dus vele malen heen en weer rijden! Het is buiten zeker ver onder nul graden, de sneeuwresten zijn hard bevroren. Ellie doet haar sjaal om, om haar oren weer warm te krijgen. Maar om kwart voor acht zijn wij op de kamer op de tweede verdieping. Een ruime kamer en een warme kachel (lager gezet, veel te heet). Ergens nog wat gaan eten daar hebben we geen zin in, het vriest behoorlijk, restaurant is niet om de hoek en wij zijn moe. Ellie zet koffie. Later lopen we naar de automaat en halen drinken en twee kleine zakje chips. Op de kamer kijken we naar een deel van de film *De Twister*. Omstreeks 10 uur (6 uur verschil met NL) gaan we naar bed. Het was een zeer lange dag!

Dag 2: Vrijdag 7 maart

Van: South Bend. Met bus van hotel naar Coachman fabriek in Middlebury. In fabriek huurcontract opgemaakt en instructies over camper gehad. Via Middlebury – Fort Wayne – weg 30 – Lima – weg I-75 Naar: Wapakoneta (Ohio). Gereden afstand 173 mile (277 km).

Het weer: De gehele dag bewolkt, tijdens de lunch is er een zeer licht zonnetje en tegen de avond is er sneeuw. De temperatuur is tussen de 20-25 F (-5 tot -8 gr C).

Vannacht zijn we beide na een aantal uren slapen wakker maar kunnen wel steeds weer verder slapen. Staan toch om zes uur op. Thee zetten en een meegenomen snelle Jelle erbij. Douchen en aankleden. Beneden ontbijten, het is er druk, iedereen kan om half acht met de bus mee naar de fabriek. Wij eten een donut en zelf gebakken wafels. Moeten nog opschieten met de koffers ophalen want de bus staat er al! De busrit naar de fabriek in Middlebury duurt al met al bijna een uur. De wegen zijn schoon maar er ligt overal nog volop sneeuw. Het is koud en er staat wat meer wind. Bij de fabriek worden we in de fabriekshal ontvangen. Koffers bij elkaar en per koppel worden de papieren ingevuld en ingeleverd en moeten we wachten. Er staan stoeltjes, er is koffie en de mensen vertellen elkaar hun reiservaringen. In koppels van drie krijgen we een uitleg bij de camper. Bij de uitleg aan de buitenkant duiken we diep in de kragen. Binnen is het beter en vooral als de kachel aan gaat. Weer in de hal krijgen we weer papieren, nemen een bakje koffie en wachten tot alles rond is. Jan zet vast de koffers in de camper P-J09550 die voor ons is gereserveerd. Daarna krijgen wij, gezamenlijk, de uitleg over het contract en de creditpapieren. Tot slot ontvangen we de sleutels en kunnen we vertrekken. Het is weer even vreemd om te gaan rijden, het is erg koud, er ligt op het terrein nog veel ijs en we moeten opletten waar we heen rijden. Maar in de hoofdstraat van Middlebury parkeren we even om te zien welke weg wij op moeten gaan. We willen richting Fort Wayne en nemen weg 20 en 9. Het landschap is licht heuvelachtig en geheel wit van de sneeuw. Onderweg komen we vele paard en wagens tegen van Amish gelovigen. In Albion kopen wij in een supermarkt brood, melk en drinken etc. We slaan af naar het Chain O'Lakes SP. Een prachtige weg (keurig sneeuwvrij gemaakt) in een winterlandschap. Bij het bevroren meer is een stukje parkeerruimte sneeuwvrij gemaakt waar wij dankbaar gebruik van maken. Het vriest nog stevig.

Dagboek van onze 14 USA Staten reis van 6 maart - 6 april 2008

We eten een broodje en drinken melk en Ellie kookt een eitje. Het plassen is even behelpen omdat er geen water in de camper is en dus ook het toilet niet gebruikt kan worden. Met een emmer kan je een heel eind komen. Na een uurtje gaan we verder. Het laatste stuk naar Fort Wayne is een grote drukke weg en in Fort Wayne is veel verkeer. Als we twijfelen of wij nog wel goed gaan, stoppen we op een parkeerterrein bij een pompstation en kijken goed op de kaart en naar de straatnamen. Ook nemen wij meteen een glas sinaasappelsap.

We gaan nog goed en rijden dwars door de stad naar de weg 30. Eenmaal weer op de grote weg halen we bij Big-K nog een aantal boodschappen (helaas zien we geen andere supermarkt, want de keuze is wel beperkt). Het aantal campings wat open is (met faciliteiten) is beperkt en Ellie heeft uitgezocht dat een KAO camping ten zuiden van Lima (in Ohio) vanaf 1 maart is geopend. Hier rijden wij dan ook naar toe. Het is nog wel een flink eind maar het is praktisch allemaal snelweg en de weg is schoon. Bij Lima begint het met lichte stuifsnegew en na Lima op de snelweg sneeuwt het echt door. Zonder problemen bereiken wij de geheel witte Wapakoneta campground. De wind is vrij stevig zodat de sneeuw al tegen deur van het kantoor ligt. Wij melden ons aan en krijgen korting vanwege dat er geen water beschikbaar is op de campingplaats. Als we de camper op een plek hebben gezet die redelijk dicht bij de toiletten ligt, sluit Jan het elektra aan. De kachel moet flink werken. Het is inmiddels al half zeven geworden dus gaan we de mee gebrachte kant en klaar maaltijden in de magnetron zetten en dan uiteraard opeten. Na het eten gaat Ellie de spullen uitpakken en Jan stort zich op het financiële deel (uitgaven bijhouden) en het registratiedeel (dagboek maken). Maken samen het bed op. Drinken koffie en frisdrank. Naar het toilet gaan betekent je bergschoenen aan doen en je warm aankleden om in de sneeuw de oversteek te maken naar het toiletgebouw. Zo tegen half elf gaan we slapen en laten de kachel ook 's nachts werken.

Dag 3: Zaterdag 8 maart

Van: Wapakoneta (Ohio) Naar: Wapakoneta (Ohio). Niet gereden.

Het weer: Achteraf blijkt dat wij in een sneeuwstorm zitten. Met temperaturen van -10 graden en een harde wind die veel sneeuw laat verstuiwen. Eind van de middag zakt de wind en verdwijnen de wolken en is er een klein zonnetje.

De kachel heeft vannacht ook behoorlijk moeten werken. Wij hebben het niet echt koud gehad. Wel last van een wat stijve nek door de te lage kussens. Rond zes uur zijn we wakker en staan we op, maar kleden ons wel aan, zetten thee met daarbij de laatste Snelle Jelle. Besluiten ons eerst te gaan wassen, dus dik aankleden en naar het toiletgebouw (om en om i.v.m. de wasspullen). De douches zijn lekker warm. Daarna ontbijten met een eitje erbij. Buiten is het nog steeds een harde sneeuwwind en is het koud. Jan laat de automotor lopen om het voorraam te ontdooien (bevroren). En buiten de sneeuw eraf te halen. Ellie komt ook naar buiten en voelt zich niet lekker en moet dan ook later een aantal malen overgeven. Ellie neemt een paracetamol zetpil en gaat in bed liggen en probeert te slapen. Dit gaat moeilijk, onrustig, gevoel van overgeven, zeer zwaar hoofd en dergelijk. Jan gaat in de loop van de ochtend naar de woning van de campbeheerster om te zeggen dat we nog een nacht blijven staan i.v.m. het weer en het niet lekker zijn van Ellie. Die mevrouw vertelde dat verderop in Dayton (moeten wij ook heen) 14" (35 cm) sneeuw was gevallen en dat er een weeralarm is om niet te gaan rijden. Op de vraag van Jan of zij nog wat eten in de winkel heeft geeft zij een bevestigend antwoord. Ellie blijft nu wat langer in bed liggen en Jan gaat zijn dagboek afmaken tot dit moment. Uiteraard zet Jan wel koffie voor zich zelf en via internet is ook te zien dat net boven ons gebied veel sneeuw en wind is. Ellie komt er af en toe uit en Jan leest een boek. Als de winkel om twee uur open is gaat Jan betalen en koopt blikjes soep, aardappelpuree en groente. Later op de dag als de wind is gaan liggen en het helder wordt (maar wel met -10 gr. C) maakt Jan een wandeling door de sneeuw, over het terrein naar de weg. Ellie is even op. Jan gaat soep eten en daarna neemt Ellie wel een geroosterd broodje met thee. Jan leest nog wat, maar gaan wel om 10 uur naar bed. Om geen stijve nek meer te krijgen gebruiken we de tafelpoten als verhoging onder de kussens (onder het matras).

Dag 4: Zondag 9 maart

Van: Wapakoneta (Ohio) via weg I-75 – Dayton – weg 35 – Point Pleasant Naar: Milton (aan weg 64 in West Virginia). Gereden afstand 257 mile (411 km).

Het weer: De dag begint met mooi weer en minder koud. Later op de dag wat minder zon en (omdat wij verder zijn gereden) uiteindelijk geen sneeuw meer en boven de 0 gr.

Vannacht is het erg koud geweest maar er is geen sneeuw meer gevallen. Wij hebben beide goed geslapen. Ellie voelt zich wel beter. Vandaag is de zomertijd ingegaan en klokken moeten een uur vooruit gezet worden (weer 7 uur verschil met NL). Ontbijten en ons wassen in het toiletgebouw. We maken ons reisvaardig door alles op te bergen zodat er geen spullen door de camper gaan slingeren tijdens het rijden. Ellie loopt naar de beheerderswoning om LPG (voor de verwarming) te vragen, Jan rijdt alvast de camper om naar de tankplaats. De beheerder moet eerst even de sneeuw wegscheppen om de kast open te kunnen doen. Met een volle LPG tank kunnen we weer even vooruit om onze kachel in de camper te gebruiken. Op aanwijzing van de beheerder vinden we vrij snel de Wal-mart. Hier is wel veel sneeuw opzij geschoven (tot 2 meter hoog) maar er is ook nog een prutboel. Wij doen een flink aantal boodschappen, maar op een gegeven moment voelt Ellie zich toch niet lekker en gaat naar de camper terug. Jan haalt de rest van de boodschappen en gaat betalen.

Dagboek van onze 14 USA Staten reis van 6 maart - 6 april 2008

Ook gaat Jan benzine tanken bij Wal-mart. Ellie kiest ervoor om liever aan tafel in de camper te zitten (wel met riem om). Jan weet de weg. De snelweg zelf is mooi schoon, maar het hele landschap is wit en de sneeuw ligt op vele punten vrij hoog. Het is een mooi gezicht. Een flink stuk voorbij Dayton en op weg naar Point Pleasant gaat Jan van de snelweg af om een parkeerterrein te zoeken waar wij even kunnen staan om te eten. Toevallig komen we weer bij een Wal-mart uit. Hier is het ook nog prutboel en bergen sneeuw. We parkeren en gaan brood eten (Ellie ook). Ellie gaat nu ibofreen innemen om van de druk in het hoofd af te komen. Als we verder rijden blijft Ellie nog aan tafel zitten. Omstreeks 4 uur opnieuw getankt en nu komt Ellie weer voorin zitten, de ibofreen lijkt te helpen. Zo bij de grens met West Virginia is het landschap steeds meer sneeuwvrij geworden. We rijden door naar Milton. De weg is in West Virginia 2 baans geworden en rijden langs een brede rivier. Hier zijn de heuvels al flink wat hoger geworden. Het laatste stukje over de snelweg naar Milton. Eenmaal op de camping van Milton worden we naar een campingplaats begeleid. Hier is nog nauwelijks vorst en Jan sluit dan ook het city-water aan en de afvoer. Alleen de wartel van de waterslang sluit niet goed af. We vragen bij het kantoor om een waterpomptang. De beheerderster komt ons helpen. Nu kunnen we het toilet gebruik. Ellie voelt zich al duidelijk beter en maakt een eenvoudig maal klaar. 's Avonds gemaaild naar onze kids en enkele vrienden.

Dag 5: Maandag 10 maart

Van: Milton (West Virginia) via Charleston – weg 77 – Bluefield – Wytheville Naar: Fancy Gap (Virginia). Gereden afstand 200 mile (320 km).

Het weer: Hele dag droog, met regelmatig een lekker zonnetje. Het is een stuk warmer geworden wel tot 10 gr. boven nul!

Om zeven uur gaat de wekker (van het mobieltje), het is nu nog donker en een kwartiertje later staan we op. Het is niet koud geworden, de kachel heeft nauwelijks gebrand. We drinken eerst thee en gaan dan douchen en ontbijten. Tegen 10 uur rijden we weg van de camping. Via de snelweg naar Charleston. Onderweg een mooi landschap en mooie huizen. Na 50 mile (een uur) wil Jan koffie drinken en gaat een willekeurig afrit af en parkeert op een groot parkeerterrein bij een supermarkt en een dollarshop. We drinken koffie en gaan de rest van de boodschappen halen (vooral vlees en groente). Ook gaan we naar de dollarshop en kopen daar o.a. extra handdoeken. Inmiddels is het lunchtijd en gaan dan ook brood eten. Omstreeks half twee rijden we weer door. Het is een leuk landschap, afwisselend landschap, zeer heuvelachtig. Onderweg nog een keer tanken. Ellie wast de ramen en we nemen een ijsje. Hier is het gras al weer bijna groen. Bij Fancy Gap slaan we van de snelweg af en via een vrij smalle weg komen we bij de KAO camping aan. Worden vriendelijk ontvangen. Praatje over onze reis en wij bestellen een KOA kortingskaart. Krijgen plek 22. Stellen de camper op de blokken op. Maken eerst een wandeling over het terrein. Kijken bij douches en laundry. Maken nog een praatje. Gaan de nieuwe handdoeken wassen in de laundry. Ellie gaat koken en Jan gaat kijken of internet gaat werken. Doet het wel/niet zien in ieder geval wel de mails van enkele vrienden. Na het eten de was opgehaald. Ellie wast af en Jan het gaat dagboek schrijven.

Dag 6: Dinsdag 11 maart

Van: Fancy Gap (Virginia) via Blue Ridge Parkway van milestone 200 tot 290 Naar: Foscoe bij Boone (North Carolina). Gereden afstand 116 mile (186 km).

Het weer: Hele dag droog, zeer regelmatig een warme zon.

De wekker gaat weer om zeven uur, tegen half acht is het al licht. Ontbijten en douchen. Vandaag drinken we eerst nog koffie op de camping en proberen de foto's op de website te zetten, hetgeen niet lukt.

10 uur vertrekken we, de Blue Ridge Parkway ligt net om de hoek bij de camping. We starten op de 200 mile marker. De Blue Ridge Pkw is een tweebaans weg welke alleen door niet commerciële auto's gebruikt mag worden, dus geen vracht- en werkverkeer. De weg kent geen kruisingen of verkeerslichten. Het is een prachtige weg door een mooi landschap. De weg loopt slingerend over de heuvels en door dalen. In deze tijd van het jaar, wanneer de weg weer geheel sneeuwvrij en open is, is het erg rustig (om de 5 minuten een tegenligger?) met het aantal auto's. Er zijn vele rododendrons en vele soorten loof en naaldbomen. Vele "lookovers" en picknickplaatsen. Naast de Amerikaanse eekhoorn, hebben wij ook wilde kalkoenen gezien (die hier leven). Wij stoppen regelmatig om te kijken of te ontspannen. Hebben al twee keer de stoeltjes uitgezet en in de zon gezeten. Ook maken we een wandeling naar een "bergtopje".

Bij de plaats Boone (op ongeveer milestone 300) gaan we van de Blue Ridge Pkw af en rijden naar Boone. Het is hier een flinke drukte (na de rust van de Pkw). Bij Lowe (een zeer grote verbouw en gereedschapswinkel) kopen we een waterpomptang om de waterslang lekvrij aan te kunnen sluiten. Eenmaal op de weg 105 vinden we de camping "Grandfather" vrij snel. Inchecken en we mogen zelf kiezen waar we aan het water willen staan. De camper achteruit opstellen en daarna aansluiten. Ellie zet thee en na de thee maken we omgang over het zeer grote terrein. Na terugkomst gaat Ellie koken en Jan gaat inloggen op internet (kost even moeite) en gaat de foto's op de website zetten (gelukt!) Mail gezonden aan de kids. Eten, koffie en het dagboek bijwerken. Foto's van deze dag op de computer zetten en ook meteen op internet.

Dag 7: Woensdag 12 maart

Van: Foscoe bij Boone (North Carolina) via Blue Ridge Parkway van milestone 290 tot 331 (rest via gewone wegen)

Dagboek van onze 14 USA Staten reis van 6 maart - 6 april 2008

wegens wegwerkzaamheden). Naar: Asheville (North Carolina). Gereden afstand 109 mile (175 km).

Het weer: Praktisch de gehele dag is er een blauwe lucht. Helaas regelmatig flinke rukwinden. De temperatuur zal omstreeks 15 gr. zijn.

De douches op deze camping zagen er niet uit dus Ellie heeft vandaag voor het eerst in onze camper gedoucht en dat ging erg goed. Na de ochtend handelingen drinken we onze koffie buiten, in de zon, op. De wind is wel schraal.

We rijden via Boone terug naar de Blue Ridge Parkway. In Boone kopen we bij de Wall-mart brood, drinken en bilboekjes. Ook gaan we even tanken. De Blue Ridge Pkw is nog net zo rustig als gisteren. We gaan zo omdat wij graag over het Linn Cove viaduct (wat een soort symbool is voor de Blue Ridge Parkway) heen willen rijden. Onderweg zien we weer kalkoenen. Het viaduct zien we in de verte tegen de bergwand geplakt zitten. Er over heen rijden is niet bijzonder. Vlak na het viaduct is er een parkeerplaats waar we stoppen voor koffie. Hier is het viaduct niet meer te zien, maar wel hoog op de berg een loopbrug tussen twee bergtoppen in. Dit is in het Grandfather Mountainpark, waar we na de koffie naar toe rijden. De ingang van dit park ligt net buiten de parkway. Bij de ingang horen wij dat de hangbrug is afgesloten vanwege de harde (ruk)winden. We krijgen wel 50% korting op de entreprijs. Via een vrije steile klim komen we op het parkeerterrein bij het museum en de kleine diertuin waar enkele dieren uit dit gebied in een natuurlijke omgeving leven. Na enig wachten en opletten zien we een beer gaan eten (beren zijn nog in winterslaap). De arenden kunnen waarschijnlijk niet meer vliegen maar zijn daardoor mooi te zien. Ook de poema's kunnen we goed zien en de deers (herten). Geen otters gezien. In het museum een rondje gelopen. In het winkeltje koopt Ellie een vingerhoed en een kamerthermometer. Zittend in de camper gebruiken we de lunch (buiten is de wind te hard). We rijden weer terug naar de Blue Ridge Parkway en door naar een parkeerplaats, vanwaar wij naar een rivier wandelen en wij uitkijken op 3 stenen brugbogen. Nu gaat Ellie voor het eerst rijden. Helaas moeten we bij mile 331 van de parkway af waarschijnlijk vanwege wegwerkzaamheden. Ellie moet nu een vrij steile en lange afdaling af naar weg 221. De *detour* is goed aangegeven maar duurt wat ons betreft wel lang. Bij Marion slaan we af naar een informatiecentrum. Als we uitstappen merken dat het hier (veel lager dan de parkway) veel warmer is, wel nog veel wind. In het informatiecentrum zoeken we folders en horen we dat de parkway is afgesloten tot Asheville. Besluiten nu meteen naar de uitgezochte KOA-camping in Asheville te rijden. We drinken eerst een glaasje sinaasappelsap bij een bankje in de zon. Bijna drie kwartier later zijn wij, om kwart over vier, op de camping. We krijgen een plek aan het water. Eerst even buiten gezeten met een beker thee. Dan in de winkel kaarten gekocht en daarna een flink ommetje over het terrein gemaakt en tot slot aan het meer gezeten.

Tegen zessen maakt Ellie soep klaar en gaat de oven aan voor de pizza's. We sluiten ons diner af met witte druiven. Als Ellie afwast en de was in de laundry brengt gaat Jan de e-mail checken en het dagboek schrijven.

Dag 8: Donderdag 13 maart

Van: Asheville (North Carolina). Terug naar Linville naar Grandfather Mountainpark. Via weg I-40 – Asheville – weg 19 – weg 64 Naar: Cleveland (Tennessee). Gereden afstand 324 mile (519 km).

Het weer: Veel zon, maar ook wat bewolking. In de bergen wat fris door de wind. In de lagere delen is het warm te noemen.

Ellie heeft de wens om alsnog naar de swinging bridge op de Grandfather Mountain te gaan. We hebben gisteravond nog even gekeken hoe het snelst terug te rijden. Maar de brug moet dan wel open zijn! Ellie belt, mobiel, met dit park en de brug is open. Om 9 uur rijden we naar de I-40 east en nemen later de weg 221 north en rijden het laatste stuk over de Blue Ridge Pwy. Op de zelfde parkeerplaats als gisteren stoppen we om koffie te drinken. Tegen elfen zijn we bij de ingang. De mevrouw van de kassa weet nog dat wij gisteren hier ook waren en biedt aan om nu slechts de andere helft van de toegang te betalen. We rijden in één keer door naar de top. Het laatste stuk is behoorlijk stijl en zeker voor onze camper. Op de top is er wel wind maar niet echt veel. Uiteraard lopen we direct naar de brug en gaan daar ook overheen en nemen foto's. De brug zelf is vrij stijf, is geborgd door staaldraden (de brug in Canada was geheel anders). De slinging is dus erg weinig. Het uitzicht is erg mooi. Aan de andere zijde van de brug spreken we twee Amerikaanse echtparen. We klimmen wat verder op de rotsen om beter naar het dal te kunnen kijken. Weer foto's genomen. Weer op de parkeerplaats zoeken we het pad dat onder de brug doorloopt. Hier vandaan zien we de brug weer geheel anders. We besluiten de camper te verrijden naar een andere parkeerplek om van het uitzicht te genieten als we onze boterham gaan eten. Na de lunch rijden we terug naar Asheville en verder. Bij Marion in de Walmart brood ed. gekocht. Ook verderop bij de snelweg benzine getankt. We rijden nu flink door via Asheville en via weg 64 langs de Smoky Mountians. Veel twee- en vierbaans wegen, tussen bergen door. Groot stuk langs een rivier waar zomers heel veel aan rafting wordt gedaan. Eenmaal in Tennessee zien we een rivier waar vroeger de Olympische Spelen (rafting, kano?) zijn gehouden. Het landschap in Tennessee veranderd wel, het worden wat meer heuvels en de uitzichten wat weidser. We hebben een KOA-camping in Cleveland uitgezocht en waar we om 7 uur aankomen. Inchecken en Ellie begint het eten klaar te maken. Na het eten een rondje over de camping gemaakt. Verder mail checken, foto's overzetten, e.d.

Dagboek van onze 14 USA Staten reis van 6 maart - 6 april 2008

Dag 9: Vrijdag 14 maart

Van: Cleveland (Tennessee) via Weg I-75 – Chattanooga – weg I-24 – Monteagle – weg 64 – Fayetteville – Natchez Trace Parkway (mile 370) Naar: Tupelo (Mississippi). Gereden afstand 306 mile (490 km).

Het weer: Vannacht de eerste regen gehoord. In de ochtend regen en zwaar bewolkt. In de middag droog met af en toe zon. Temperatuur 18 tot 20 gr.

Voor de wekker om zeven uur afloopt horen we wat water van het dak komen. Het regent wat. Na het ontbijt douchen in het toiletgebouw. We nemen vandaag eerst koffie op de camping en dus vertrekken we om kwart over negen. Eerst even tanken en dan de I-75 op. Het is druk en het regent nu flink. In Chattanooga nemen de I-24 en nemen dan de afslag naar de weg 64 en Winchester. Hier in de buurt nemen wij onze tweede koffie. Het begint droog te worden. We volgen weg 64 tot de Natchez Trace Parkway. Onderweg hebben wij op een truckerparkeerplaats ons brood gegeten. Ook hebben we een foto gemaakt in het David Crockertt State Park. De Natchez Trace Pwy is wat breder in opzet en de kanten liggen wat weidser uit. Het ziet er prachtig uit. Je rijdt constant in een aangelegd park. Wel worden de bomen en struiken afgewisseld door landerijen maar het is eentoniger dan de Blue Ridge Pwy. Bij Collinwood gaan we van de parkway om bij een infocentrum folders te halen. We worden hier uiterst vriendelijk ontvangen en krijgen een stapel folders mee, ook krijgen we koffie en een zelf gebakken taartje aangeboden, hetgeen wij aanvaarden. We praten over onze reis. Wij doen wat dollars in de pot voor de volentiers (vrijwilligers).

We vervolgen de parkway en komen weer later tot de ontdekking dat wij nodig benzine moeten tanken. We slaan af naar Tishomingo om daar te tanken, hetgeen gelukkig is gelukt!

Nu nog een flink stuk gereden, met enkele stops voor het nemen van foto's en komen omstreeks 6 uur (Central time) aan op de camping in Tupelo. Krijgen plek 5. Jan sluit de camper aan en Ellie begint met eten klaar te maken. We zitten buiten aan een steen tafeltje en het is niet koud. Ook ons avondeten eten wij buiten aan de tafel op. Een ommetje over de camping en het is donker geworden. Binnen gaat Ellie afwassen en Jan aan het verslag werken.

Dag 10: Zaterdag 15 maart

Van: Tupelo (Mississippi) via Geboortehuis Elvis Presley – weg 25 – Jackson – weg 20 Naar: Vicksburg (Mississippi) Gereden afstand 263 mile (421 km).

Het weer: Vannacht hevige onweer en harde regen. En vanmorgen (omstreeks half zeven) wederom hevig onweer en zware regen. De ochtend is bewolkt maar droog en in de middag steeds meer zon. In de middag 20 tot 25 gr.

Vannacht en vanmorgen vroeg onweer gehad. Na het ontbijt klaart het weer wat op. Maken via de webcam contact met de kinderen. Leuk om de kleinkinderen te zien en te horen. Om 10 uur vertrekken we naar Tupelo oost om daar naar het geboortehuis van Elvis Presley te gaan. Dwars door de stad gereden en komen bij dit herdenkingsmonument. Een mooie plek met het geboortehuis, een bronzen beeld van een jonge Elvis, een kapel en een winkel. Rondje gemaakt en foto's genomen. Op de parkeerplaats drinken we koffie en gaan ca. half twaalf op pad naar weg 25. We besluiten in elk geval naar Jackson te rijden. We rijden over een prachtige 4 baans weg, door een gebied met zeer veel bossen en zeer weinig bewoning. Met een gemiddelde van 60 mile per uur schieten we aardig op. Er staat alleen een vrij harde wind (vlagerig) zodat je het stuur goed vast moet houden.

Onderweg broodje gegeten zittend in de zon. Ook getankt en fris gedronken. Besluiten toch door te rijden naar Vicksburg, camping Magnolia. Hier komen we om 5 uur aan. Na het inchecken gevraagd naar een mogelijkheid om een boottocht te maken op de Mississippi. Kan gelijk, een boot vaart om 6 uur af. Mevrouw belt en reserveert voor ons. In het boekje schrijft zij hoe te rijden. We rijden gelijk door, via het oude centrum van Vicksburg en komen tegen half zes op de kade aan. De camper parkeren is even een probleempje maar lukt wel. We eten snel enkele boterhammen en gaan 10 voor zes aan boord. Het is een platte overdekte boot met naar schatting 40 mensen aan boord. De boot maakt eerst een tocht over de Mississippi naar de oorlogsbegraafplaats en weer terug en door langs de stad naar de grote bruggen en weer terug. De Mississippi is zeer breed. Leuke tocht, veel foto's. Half acht weer van boord. In het praktisch donker de weg naar de camping gereden (en gevonden). Op de camping de motorhome aangesloten en we gaan verslag doen en de foto's bewerken.

Dag 11: Zondag 16 maart

Van: Vicksburg (Mississippi) via weg 61 - Natchez Trace Parkway – Natchez – weg 84 – Alexandria – weg 28 Naar: Gardener (Louisiana). Gereden afstand 178 mile (285 km).

Het weer: Hele dag zon, in de middag 25 gr. C.

Omstreeks half negen via internet en de webcam opnieuw contact gezocht met de kinderen. We nemen eerst nog koffie voor wij vertrekken. Om de hoek is de Wal-mart waar we nog boodschappen gaan doen, o.a. een lichte lange broek voor Jan gekocht (€ 15,-). Het was even zoeken naar de maat, omdat alles in inches is aangegeven. Tot slot even getankt en kunnen wij om half twaalf zo de weg 61 opdraaien richting Natchez. Het is een rustige 4 baans weg met leuke uitzichten en als de weg 61 de Natchez Trace Parkway kruist gaan we deze op. Ook hier is het erg rustig en zeker voor de zondag! Onderweg gestopt om brood te eten. Lekker in de zon gezeten. In Natchez rijden we naar de brug over de Mississippi en komen uit in de staat Louisiane. Na de brug draaien we meteen van de weg af en komen bij een nieuwe promenade langs de Mississippi. Hier

Dagboek van onze 14 USA Staten reis van 6 maart - 6 april 2008

gewandeld en foto's genomen en ons glaasje sinaasappelsap gedronken. We rijden op ons gemak naar Alexandri en Gardener. Het landschap verandert wel wat, het is wat vlakker en veel bos. Plaatsen liggen ver uit elkaar. Bij Gardener moet er een camping in het (staats)bos liggen. Even heen en weer moeten rijden om de juiste weg in te gaan. Eenmaal gevonden moeten wij nog 8 mile door het bos rijden. Op de camping staan gelukkig nog wat campers. We halen een zakje, schrijven ons in en betalen (zelfregistratie) door het zakje met geld in een metalen buis te doen. We nemen een mooie ruime plek. Hier is wel elektra en water (geen afvoer). Voor het eten gaan we hout sprokkelen om straks te kunnen stoken. Ellie gaat koken en Jan even wat lezen. Na het eten is het donker en gaat Ellie het kampvuur aansteken. Flinke vlammen, het vuur blijft wel 2 uur branden.

Dag 12: Maandag 17 maart

Van: Gardener (Louisiana) via: Leesville – weg 63 – Jasper – weg 190 – Livingston – weg 59 – Cleveland Naar: Lake Conroe/Montgomery (Texas). Gereden afstand 229 mile (366 km).

Het weer: Het is de gehele dag zwaar bewolkt, een enkel heel klein zonnetje. De temperatuur is ca. 25 gr (in de middag warmer).

Ontbijten en douchen en op ons gemak koffie drinken. Half tien vertrekken wij. De weg naar Texas is mooi en gevarieerd. Net voor de grens van Texas drinken we nog koffie. De brug die wij over moeten is 12voet en 3 inches doorrij hoogte en onze camper is 12 voet. Jan gaat het voor de zekerheid de camper nameten. De camper is lager dan 12 voet, dus gaat het goed. Reis vervolgt naar Jasper. Er zijn nauwelijks mogelijkheden om onderweg langs de weg een leuke parkeerplek te vinden dus stoppen we in Jasper op een parkeerterrein bij winkels/bedrijven om hier ons lunch te nemen. Een tiental miles verder stoppen we bij een park Big Thicket maar dit staat ons niet aan (omgeving en mensen) en besluiten naar de KOA camping bij Lake Conroe te rijden.

Het valt ons steeds weer op dat er zoveel gebouwtjes langs de weg leeg staan en sterk vervallen. Ook laten de Amerikanen gewoon alles staan als het niet meer nodig is, zo zie erg veel auto/wagens/tractor kerkhoven. De KOA camping ligt aan een 2x3 rijbanenweg en is weer enorm groot. We krijgen plek 45. Het is plakkerig en warm. Zetten alle ramen van de camper open om door te waaien. We drinken thee en gaan bij het indoor zwembad kijken. Ellie gaat koken en Jan gaat verslag maken. Na het eten eerste een rondje over het terrein gemaakt en (het inmiddels donker) buiten op de bank gaat Jan verder met het verslag en Ellie gaat hier afwassen. De wind is nog vrij sterk maar het koelt wel af. Na de koffie gaan we zwemmen en in de hot-tube!

Dag 13: Dinsdag 18 maart

Van: Lake Conroe (Texas) via: weg 105 – weg 77 Naar: Victoria (Texas). Gereden afstand 184 mile (295 km).

Het weer: Het is de gehele dag zwaar bewolkt en erg veel wind. De temperatuur is ongeveer 25 gr. Eind van de middag een zware bui en enkele lichte buien.

Vannacht is het erg warm geweest en Jan heeft dan ook de airco aangezet. Ook deze ochtend het zelfde ritueel van ontbijten, douchen en koffie drinken. Even over half tien vertrekken we over de weg 105 west. Door de harde wind moesten we rustig rijden. Bij een parkeerplaats drinken we later nog een keer koffie. De wegen ogen wat vervallen en de Texanen rijden wat steviger door (de max. toegestane snelheid is hier ook hoger dan in andere staten!) en nemen meer risico's bij inhalen e.d. Dit betekent voor ons wat beter oppassen met rijden. Het landschap is vlakker geworden met meer Texaanse ranches. Even voor enen gaan we bij een afrit af om bij een parkeerterrein te gaan staan om te lunchen. Blijkt hier weer een Wal-mart te zijn. We gaan nu eerst boodschappen doen, vers brood e.d. Als we weer buiten staan giet het behoorlijk en rennen naar de camper. Nu gaan we lunchen en als we weg gaan is het weer droog. We rijden door, vlak voor Victoria krijgen we nog een hevige regenbui. De camping in Victoria is vrij snel gevonden maar blijkt behoorlijk vol te zijn. Wij kunnen aan de buitenkant staan en hebben wel water, elektra en afvoer. We kijken over een soort stadspark. Ellie zet thee voor ons. Staan niet ver af van een spoorlijn en horen dan ook de trein weer duidelijk toeteren bij de spoorovergang! Verkennen het terrein en kijken bij de laundry. Ellie besluit te gaan wassen en we blijven daar in de "kamer" en kijken naar de TV (weer en nieuws). Ellie kookt eten en Jan wacht tot de was droog is. Na het eten gaat Ellie afwassen en kaarten schrijven en Jan maakt het verslag.

Dag 14: Woensdag 19 maart

Van: Victoria (Texas) via: weg 77 – weg 361 Naar: Port Aransas (Texas). Gereden afstand 95 mile (152 km).

Het weer: Hele dag een blauwe lucht, wel met veel wind. Temperatuur (uit de wind) ca 25 gr.

Vannacht is de lucht erg afgekoeld, voor we opstaan zet Jan even de kachel aan. Het weer ziet er goed uit maar de camper schut nog wel even af en toe door de wind. Verrassend vroeg, kwart voor negen, vertrekken we naar Port Aransas. De weg is geheel vlak, wel maar twee banen maar het weinige verkeer rijdt lekker door. Veel landbouwgrond en een groot deel door een soort moeras gebied. Hier zien we ook de olieraffinaderijen, immers Texas is olie! Onderweg op een parkplaats zet Ellie koffie. Tegen half twaalf zijn we bij de gratis veerboot (pont). We moeten in rijen opstellen en als wij na een kwartiertje aan de beurt zijn mogen we op twee rijbanen op de pont staan. Eenmaal aan de andere zijde zijn we in Port Aransas. De camping, aan het strand, die wij thuis hadden uitgezocht is ook snel gevonden. Als we ons hebben aangemeld blijkt de camping geheel vol te zijn. Beheerder zegt dat het hier Springbreak is

Dagboek van onze 14 USA Staten reis van 6 maart - 6 april 2008

(voorjaarsvakantie). Beheerder gaat voor ons bellen naar andere campings maar die zijn ook vol, alleen in het Statepark is nog plaats (maar kan niet gereserveerd worden). We bedanken de man en gaan zelf ook nog in het campingboek kijken en zien ook een wat duurder camping die de beheerder niet heeft gebeld. Hier rijden we eerst naar toe. Maar hier is het ook vol. Gaan alsnog naar dat state park. Om hier te komen moeten we een stuk over het strand rijden. Parkeren de camper en gaan ons aanmelden. We krijgen de laatste plaats plek 63 met E en W. Op zich een ruime en rustige plek. Nadat het elektra is aangesloten gaan we eerst wat eten en trekken we iets makkelijk aan en gaan naar het strand. Via het strand lopen we naar de pier (als senioren \$1,- pp) en lopen die af. Het uitzicht naar het strand is leuk/mooi. Kijken naar de surfers en pelikanen. Gaan terug naar camper om wat te drinken en naar de WC te gaan. Kijken in een boekje en zien dat de bus over 10 minuten bij de pier vertrekt. Gaan daar mee naar kruising op de hoofdweg in stadje. Lopen terug. In souvenirwinkel pet en kaarten gekocht en verderop in een winkeltje melk, chips etc. gekocht. Op zich is het wel een eindje lopen maar we hebben de tijd. Weer bij de camper gaan we buiten zitten, maar het waait behoorlijk en wij willen meer de zee zien. We lopen met onze stoeltjes en de puzzelboekjes naar het strand. Ellie gaat met de voeten in het water (kou valt mee). Tegen zessen terug naar de camper en gaan eten klaar maken (pizza) en opeten. Na het eten wandelen naar de stenen pier van de haveningang. Hier wandelen we op en kijken naar de vissers, pelikanen en zien dolfinen zwemmen! Ook zien we de zon ondergaan boven het land (wat voor ons wat vreemd is). Tot slot van de dag gaan we in de camper afwassen, verslag maken, foto's doen, aanzichtkaarten schrijven e.d.

Dag 15: Donderdag 20 maart

Van: Port Aransas Naar: Port Aransas. Niet gereden.

Het weer: Een zonnige dag met een matige wind die nu uit zee komt (is gedraaid), 25 gr.

Vandaag geen wekker gezet maar zijn evengoed omstreeks half acht wakker. Ontbijten, douchen e.d. Buiten in de zon koffie gedronken. We gaan onze kaarten naar de post brengen. Over het strand en dan één van de strandafgangen op en nog een stukje langs de grote weg gelopen. Een uur gelopen en nu weer terug. Bij de camper maakt Jan het brood klaar en gaan we in de zon zitten en ons brood opeten. Na het eten lopen we even naar de receptie om te zien of er nog andere fiets verhuurders zijn (dan die in het boekje genoemd). Niks gevonden. Terug bij de camper nemen we nog ons glaasje sinaasappelsap en gaan dan met onze stoeltjes en onze puzzelboekjes weer naar het strand. Blijven tot over vieren op het strand. De golven zien er anders uit dan gisteren. Nadat we onze stoeltjes hebben weggebracht gaan we naar de havenpier wandelen en lopen deze geheel tot het einde af. De vissers vangen hier vrij grote vissen. Sommige hebben er twee of drie gevangen. Tegen zessen zijn we weer bij de camper. Ellie gaat aardappelen schillen en Jan gaat met de camper naar de dump want onze afvalwatertank is vol. Als de camper weer op zijn plaats staat gaat Ellie koken en Jan neemt een biertje. Na het eten wordt het buiten koeler (de zon is onder gegaan). We blijven in de camper met deur en enkele ramen open.

Dag 16: Vrijdag 21 maart

Van: Port Aransas Naar: Port Aransas. Niet gereden.

Het weer: Het leek aanvankelijk bewolkt te worden, maar het klaarde snel op. Veel zon en af en toe een wolkveldje. Warm 25 tot 30 gr met een matige krachtige wind vanuit zee.

Vandaag wel weer de wekker laten aflopen. Na het normale ochtend ritme besluiten we toch nog een dag te blijven. Gaan na de koffie naar het receptiegebouw en boeken een dag erbij. Het valt op dat er vandaag verschillende campers vertrekken en het stiller is geworden. Half elf staan we bij de trolleybus halte om in het stadje een paar fietsen te gaan huren. Er staan twee fietsen (heren en dames) en zien er goed. Deze huren we en moeten allerlei contractjes tekenen. We huren voor 8 uur (4 uur vinden we te kort). We starten in een stil straatje om te wennen aan deze fiets want het fietst wel wat vreemd. Een breed stuur en een terugtraprem. Het zadel van Ellie haar huurfiets zit erg goed (wil zij wel kopen). Op ons gemak fietsen we naar de camper en drinken daar nog een kopje koffie. Onze buurman met een autobus als camper (wat hier een normale maat is) maakt een praatje met ons en nodigt ons uit een kijkje te komen nemen in zijn camper, hetgeen wij natuurlijk graag doen. De man heeft een aparte slaapkamer gemaakt, een zeer ruime douche/WC ruimte, mooie schuifdeuren voor de kleding kasten. Uiteraard TV in de woonkamer en in de slaapkamer. Luxe keuken, mooie (zelf gemaakt) rol-deurtjes voor de bovenkasten. Menigeen zou willen dat zijn huis zo was ingericht! Wij bedanken hem voor de inblik en gaan broodjes klaar maken voor onze fietstocht. Vullen waterflesjes en net over twaalfen vertrekken we over het strand richting Mustangeiland. We hebben wind schuin tegen en het harde zand is toch wel zwaar trappen. Op ons gemak fietsen we langs de waterlijn en moeten regelmatig uitwijken voor kuilen, kinderen en ballende mensen. Het is behoorlijk druk op het strand. Bij de eerste stop eten we twee broodjes en bij de tweede stop nemen we ons krentenbrood. Er is veel te zien, de Amerikanen gebruiken het strand toch geheel anders dan bij ons. Zij rijden met de auto naar de plek die zij wensen, pakken de spullen, soms hele tenten en vooral een grote geluidsinstallatie. Amerikaanse vlag erbij en iedereen zit op stoeltjes, de gehele dag. Door de Springbreak zijn er vele jonge meisjes die lopen te flaneren. En jongens die stoer willen zijn. Sommige rijden de hele dag met hun auto langs en op het strand. Op een gegeven moment weer terug gereden. Dit gaat iets beter, geen tegenwind. Nu nog een keer bij een

Dagboek van onze 14 USA Staten reis van 6 maart - 6 april 2008

bankje gestopt. Hier water gedronken en vooral naar mensen zitten kijken. Eenmaal terug bij de camper nemen we ons sinaasappelsap en proberen ons zonnenscherm van de camper uit. Verder bespreken we wat we willen gaan doen. Omdat we niet terug willen lopen moeten we de fietsen voor vijven terug brengen (laatste bus gaat om 5.12 uur). We hebben nog even de tijd en rijden naar de ponten toe en kijken naar dit schouwspel van aan en afvaren.

Even over half vijf geven we de fietsen af en wordt onze borg (via creditcard) vernietigd. We lopen naar de bushalte (even gezocht) en wachten tot hij komt. Wij zijn de enige passagiers, rijden mee tot Jelly (havenpier). Lopen nu naar de camper. Na wat gedronken te hebben, maakt Ellie het eten klaar. Na het eten wassen we samen af en gaan dan een avondwandeling maken naar de pier. Het is al donker als we op de pier aankomen. De vissers hebben wel licht van de lantaarns. Via het strand gaan we terug naar de camper, maar kijken wel naar al die mensen die in het donker tentjes opzetten of eten klaar maken (mag allemaal op het strand met een permit). Weer in camper zet Ellie koffie, Jan maakt verslag.

Dag 17: Zaterdag 22 maart

Van: Port Aransas via: weg 361 – Corpus Christi – bezoek aan de USS Lexington – weg I-37 Naar: San Antonio (Texas). Gereden afstand 186 mile (298 km).

Het weer: Het is vandaag weer een mooie zonnige dag nu met weinig wind, tussen de 25 en 30 gr.

Zeven uur gaat de wekker en dan volgt het normale ochtendritme. Kwart over achten zijn we klaar. Eerst nog dumpen en dan via het strand naar het stadje toe. We gaan voor een paar dagen boodschappen halen in de supermarkt. Bijna een uurtje later rijden we naar de haven om daar koffie te gaan drinken. Hier nog een laatste blik op het zee kanaal. Nu met de pont over, het is wel wat drukker geworden maar al met al zijn we vrij vlot over gezet. Naar Corpus Christie is het toch wel een half uurtje rijden. We willen naar de USS Lexington, een vliegdekschip uit de oorlog. We parkeren de camper bij het Sea-aquarium onder een zeer hoge brug. Omdat het inmiddels al half twaalf is nemen we, voor we de camper verlaten, een sneetje krentenbrood met een beker melk. In de zon is het flink warm. Via een soort grote loopbrug komen we ter hoogte van het hangerdek aan boord. We kopen kaartjes voor senioren. Eenmaal binnen zie je hoe enorm groot deze boot is. We gaan de eerste toer maken naar het dek. Via smalle en steile trappetjes komen we boven. Hier staan verschillende vliegtuigen opgesteld. Maar omdat het zo hoog boven het water ligt kan je ook de omgeving goed zien. Ook bezoeken we de commandotoren en kunnen het stuur en de bediening zien. We sluiten af met een rondje over het dek en door de hangar. Tegen enen zijn we weer op straat. De camper staat op een terrein waarvoor betaald moet worden. We horen dat wij bij het zeeaquarium een munt moeten kopen. Eenmaal bij de kassa staat er een lange rij. Gelukkig komt een medewerkster folders uitdelen. Ellie vraagt haar waar een munt te koop is. Zij neemt ons mee en geeft ons een munt omdat wij op de boot zijn geweest. Weer in de camper eten we een boterhammetje. Daarna op weg naar San Antonio. Het is een vrij vlotte weg. Weinig heuvels, redelijk vlak. Weinig plaatsen, veel grote weilanden en grote landbouwgronden. Met de cruisecontrole op 65 mile zijn we in ruim 2,5 uur bij San Antonio. Onderweg nog gestopt voor onze sinaasappelsapje en om te tanken. Ook de KOA camping is vrij vlot gevonden. Het inchecken verloopt aardig en half vijf staan we op de ons toegewezen plaats. We zetten nu ons scherm uit en gaan buiten zitten en wat drinken. Later maken we een ommetje en kopen bij een Chuck Wagon ons avondmaal, kip met french fries, sausje en brood. Dit gaan we buiten zittend aan de bank opeten. Na het eten gaat Ellie was sorteren en gaan we in twee machines tegelijk wassen. Wat puzzelen tijdens het wachten. Dan een deel in de droger. Als de was in/bij de camper is gaan we een ijsje halen en wandelen langs het riviertje. Weer bij de camper gaat Jan buiten op de bank het verslag maken. Maken nog een rondje want de avond is zacht te noemen.

Dag 18: Zondag 23 maart (1^e paasdag)

Van: San Antonio (Texas) via: Bezoek aan The Alamo – weg I-10 tot Junction – via weg 87 Naar: San Angelo (Texas). Gereden afstand 244 mile (391 km).

Het weer: Het is bewolkt en frisser dan afgelopen dagen. In de ochtend een zeer dun zonnetje. In de middag af en toe wat regen.

In de loop van de nacht is het een stuk frisser geworden zodat we ramen hebben gesloten en voor we opstaan laten we de kachel branden. Jan is vannacht een paar keer eruit gegaan omdat hij niet lekker voelde. Half tien gaan we naar het centrum waar de Alamo staat. Dit gaat op zondag om 10 uur open. Het is nu niet druk om te parkeren, maar bij het eerste parkeerterrein vraagt de man \$ 30,- voor een RV. Dit doen wij natuurlijk niet. We rijden door een paar straten en komen op een terrein waar het \$ 5,- kost. Dan ziet Ellie dat de parkeermeters op zondag niets kosten. Schuin aan de overkant zijn een aantal parkeerplaatsen voor de deur van een hotel vrij en daar zetten wij onze RV gratis neer!

Het is nog geen 10 minuten lopen naar de Alamo maar de omgeving is hopeloos verpaupert. Geen prettig gezicht voor het hart van de stad San Antonio. Bij de Alamo nemen we foto's, er staat een rijtje mensen en wij sluiten aan. Eenmaal binnen in dit deel van de Alamo staat er weer een rij voor allemaal panelen en uitstallingen. Jan wilde vooral het gebouw (en de omgeving) zien omdat hij ook het boek (en de geschiedenis van de Alamo) had gelezen. We vragen naar een uitgang naar de tuinen en die wordt ons gewezen. In de tuin gewandeld en gekeken. Even na elfen gaan we terug naar de camper. Op de gok gaan we naar het westen

Dagboek van onze 14 USA Staten reis van 6 maart - 6 april 2008

om zo op weg I-10 te komen en dat is met een omweg gelukt. Achteraf blijken we een rondje om downtown te hebben gemaakt. We hebben besloten niet de geplande route via Del Rio en langs de Mexicaanse grens maar de lijn noordelijk van de I-10 te nemen. Uiteraard stoppen we onderweg voor koffie en brood. Op een gegeven moment slaan we van de I-10 af naar San Angelo. Een mooie weg en rijdt lekker. Het is wel fris geworden en af en toe wat regen. Van buiten zitten is geen sprake. Eenmaal op de camping in San Angelo laten we onze gastank vullen. Jan gaat internet proberen maar dat wil slecht lukken. Na het eten maken we in het eerste schemerlicht wel een kleine wandeling. We gaan een heuvel op en zien San Angelo verlicht onder ons liggen. Als we weer in de camper zijn begint het echt te regenen.

Dag 19: Maandag 24 maart

Van: San Angelo (Texas) via: weg 67 – Fort Stockton – weg I-10 Naar: Van Horn (Texas). Gereden afstand 292 mile (467 km).

Het weer: De ochtend begint met zon en wat bewolking, in de middag alleen nog zon. Wel is het met de wind wat aan de frisse kant.

We vertrekken op tijd om kwart voor negen. Over de totale afstand is de weg prima te rijden, zowel het wegdek als de drukte. Het is totaal niet druk op de weg. We rijden door een desertlandschap. Kaal, kleine boompjes, af en toe wat koeien of geiten, maar vooral een geweldige weidsheid. We komen langs vele olie ja knikkers en andere veldjes waarop enkele olietanks staan. Met enkele stops bereiken we om even over half vier de KOA camping in Van Horn. We krijgen een plaats met een uitzicht naar de bergen. We drinken in de zon onze thee. Jan gaat internet proberen en na een aantal pogingen heeft hij verbinding. Nu de foto's op de website zetten. Dit lukt in een aantal stappen (na een aantal malen opnieuw te starten met J-album). Bij het café op de camping halen we ons avondeten (Ellie hamburger met friet en Jan kip met friet). Na het eten een ommetje gelopen en buiten koffie gedronken. Eenmaal binnen ontdekken we een waterlekkage vanuit de boiler. Droog gemaakt en wachten af wat er verder gebeurt. Jan maakt verslag, Ellie schrijft kaarten.

Dag 20: Dinsdag 25 maart

Van: Van Horn (Texas) via: weg 54 - Bezoek aan NP Guadalupe Mountains en aan NP Carlsbad Caverns – weg 62 Naar: Carlsbad (New Mexico). Gereden afstand 157 mile (251 km).

Het weer: De gehele dag zon, tussen de 25 en 30 gr.

Worden om zeven uur gewekt door de telefoon wekker. Staan spoedig op. Willen de zon zien opkomen boven de bergen. Mooi, hebben foto's genomen. Gaan op tijd naar de Guadalupe Mountains. De weg is erg rustig en met de 60 mile voor de boeg is dit niet erg. Erg mooi landschap. Eenmaal bij de Guadalupe Mountains gaan we eerst naar het visitorcenter. Met onze jaarkaart van de NP krijgen we een ticket voor dit park. We rijden naar de Smith Springtrail. Bij de ranch parkeren we de camper en maken brood klaar voor onderweg en we smeren ons flink in voor de zonnebrand. Het is een mooie trail met een aardig hoogte verschil. Bij de Spring (waterbron) ontmoeten een moeder met twee kleine dochters. Hier eten wij ons brood op. Rustig aan terug. De uitzichten zijn erg mooi. Kwart over een zijn we terug (2 uur onderweg geweest). Gelukkig zijn wij vandaag in Mountaintime gekomen dus is het nu kwart over twaalf. We rijden nu naar de Carlsbad Caverns. 40 mile rijden en via een mooie weg komen we boven op een berg. Hier is het behoorlijk druk. Men is hier het oorspronkelijke gebouw aan het renoveren en er is veel bezoek. We parkeren de camper en lopen naar de Natuurlijke ingang (sluit om 2 uur). We zijn er gelukkig net op tijd. Blijkt dat we eerst een kaartje hadden moeten halen (gratis) maar mogen wel naar binnen. Gaan nu via een voetpad de berg in naar beneden (uiteindelijk 250 meter naar beneden!) Het pad voert ons steeds dieper en komen in steeds andere ondergrondse ruimten en veel verschillende steenmassa's. Wel erg vermoeiend maar ook mooi. Met de lift terug naar boven. Rondgekeken en alsnog een kaartje gehaald en aan parkwachter gegeven. Met onze stoeltjes nog even lekker, bij de camper, van het uitzicht genoten. Nu naar Carlsbad gereden, even bij Walmart boodschappen gehaald. De KOA camping ligt 13 mile buiten Carlsbad en ligt in een vlakte. We krijgen een grote plaats, buiten gezeten. Ellie gaat koken en Jan doet wat aan computer en foto's. We eten buiten, nu de zon weg gaat wordt het fris. We maken nog een avondwandeling over het terrein en we zenden nog een e-mail naar vrienden.

Dag 21: Woensdag 26 maart

Van: Carlsbad (New Mexico) via: weg 285 – weg 82 – Alamogordo – Weg 70 - Bezoek aan NP White Sands – weg 70 Naar: Alamogorda (New Mexico). Gereden afstand 195 mile (312 km).

Het weer: Over het algemeen zonnig met wolkenvelden, ca. 30 gr.

We worden wakker als de zon al schijnt. Door het uur verschil is de dag anders begonnen. Na het normale ochtend gebeuren rijden we net voor negen uur weg. We rijden naar de het NP White Sands. Dit ligt hiervandaan zo'n 130 mile. De weg voert ons eerst weer door de desert en later de bergen in. We komen in Cloudcroft welke op ca 2500 meter hoogte ligt. De afdaling naar Alamogorda is lang en gemiddeld 6%. Nu nog het stuk naar de White Sands. Uiteraard hebben we onderweg gestopt voor koffie. Maar nu hebben we wel trek in brood gekregen. Bij het park eerst even in het visitorcentrum gekeken en toen naar binnen. Bij de eerste parkeerplaats gaan we eerst eten. Hierna wandelen we over een boardwalk binnen het witte zand. Het zand is erg wit. We rijden verder en komen bij een hele grote picknickplaats. Hier kunnen hele families in het

Dagboek van onze 14 USA Staten reis van 6 maart - 6 april 2008

witte zand spelen. Kinderen glijden (met een plastic schotel) van de zandduinen. Het is erg vreemd om al die witte zandduinen te zien. Op een andere plek blijven we ook staan en gaan een wandeling maken over een aantal duintoppen. Later rijden weer verder terug en maken een trailwandeling met uitleg over dit unieke duingebied. Bij het visitorcentrum kijken we naar T-shirts voor de kleinkinderen (te groot). Tevens informeren we naar de sunset wandeling (wilde Ellie graag doen). Blijkt dat we in het park kunnen blijven en zelf naar de zonsondergang kunnen blijven kijken. Wel vragen wij hoe wij het beste (in het donker) naar een camping kunnen komen. We rijden de terug naar waar we hebben gestaan. Er is wel meer wind gekomen zodat we de camper verzetten om hier minder last van te hebben. We nemen eerst koffie en later gaat Ellie eten koken. Na het eten (met een ijsje toe) gaan we op de zonsondergang wachten (boven op een zandheuvel). Nemen veel foto's. Ca. half acht gaan we terug naar uitgang en naar een camping (hadden een kaartje gehad van parkinfo). Het is natuurlijk al donker als we Alamogorda inrijden. Met het kaartje komen we op de goede plek aan en via de nachtregistratie hebben we een plek 38. Jan sluit het elektra aan en gaat aan het verslag werken. Ellie gaat alsnog afwassen en de schoenen zandvrij maken. Samen foto's zitten kijken en nog een spelletje patience spelen.

Dag 22: Donderdag 27 maart

Van: Alamogorda (New Mexico) via: weg 54 – weg 380 – Socorro – weg I-25 Naar: Albuquerque (New Mexico). Gereden afstand 230 mile (368 km).

Het weer: Hele dag zon en ca. 25 gr.

De gewone ochtenddingen. Ellie gaat bij receptie navragen of er een ander T-shirt winkel in de buurt is en ook of er internet mogelijk is. Bij de receptie is inderdaad een PC met internet en ook is hier wel bereik van de Wifi. Wij gaan nu even checken of er nog post is (3 berichten). Een mevrouw verwees ons naar een winkel met Indianen dingen en wees er op dat er ook nog twee leuke parken op onze weg liggen. We nemen de raadgevingen aan! Niet lang daarna zien wij de winkel liggen en parkeren. Hier kopen we 3 T-shirts en een paar schoentjes (decoratie) voor Ellie. Weer verder gereden, getankt en hier ook nog melk e.d. gekocht. Omstreeks 11 uur komen we bij de Three Rivers. Hier op de picknickplaats geparkeerd (en onze NP pas laten zien). Hier lopen we een kleine trail naar stenen die, lang geleden, door Indianen zijn getekend met symbolen. Mooi en leuk te zien. Hoewel iets te vroeg blijven hier zitten om meteen te lunchen. Ellie in de zon en Jan onder een afdakje.

Weer verder gereden naar een park waar ca. 2000 jaar geleden lava uit de grond is gestroomd. Hier maken we ook een wandeling over een mooi aangelegd pad. Kan je goed zien hoe de lava inmiddels al aardig begroeid is geraakt. Het blijven toch allemaal vreemde zaken.

Om ca. 2 uur gaan we op weg naar Albuquerque, ca. 140 mile. 140 mile door een vrij kaal landschap (desert) en geen bewoning. Dit werd op de duur wel eentonig rijden. Maar even over 5 uur zijn we op de KOA camping. De camper geparkeerd en gaan in het winkeltje kijken voor T-shirts (2 gekocht) en een vingerhoed. We drinken koffie in de zon en gaan de was in de wasmachine doen. Ellie gaat het eten klaar maken en Jan zoekt internet uit. Onder het koken gaat Jan nog even kijken bij de was. Na het eten de rest van de was gedaan en begint aan het verslag. Foto's overgezet en op internet gezet.

Dag 23: Vrijdag 28 maart

Van: Albuquerque (New Mexico) via: Old Town – weg I-40 - Bezoek aan NP El Malpais (langs weg 117) Naar: Grants (New Mexico). Gereden afstand 147 mile (235 km).

Het weer: Het is de hele dag droog. De zon is achter een lichte bewolking maar het is wel een stuk frisser. Lange broeken weer.

Na de ochtend dingen proberen we of de kinderen bereikbaar zijn, blijkt niet het geval te zijn. Wij vertrekken om 10 uur en rijden via de Route 66 door Albuquerque naar de Old Town. Hier parkeren wij de camper en wandelen langs alle winkeltjes. Kijken naar de sfeer van de huizen en het kerkje. Op een pleintje speelt een bandje met panfluit muziek. Hier kopen we bij een bakker 2 grote zoete koeken en eten die op bij de muziek. Omstreeks 12 uur gaan we weer verder. Nu over de I-40 richting West. Na een uurtje bij een afrit (en op een parkeerplaats) gestopt om te lunchen. Stoeltjes buiten gezet. Nadat we verder zijn gereden gaan we bij de afrit 85 (Grants) er weer af voor het infocentrum van het El Malpais NP maar zien ook een Wal-Mart. Hier gaan we eerst boodschappen doen (en geld halen). Dan naar het info-centrum. Hier worden we leuk geholpen en krijgen info over het park. We rijden terug naar afslag 89 om daar een weg op te gaan die ons naar verschillende punten voert. Zo komen we bij een overloop, hier zien we weer een groot lavaveld en zelf staan we op zandstenen rotsen. Verderop komen we bij een natuurlijke Arch. De omgeving is trouwens erg mooi door aan de enerzijds het begroeide lava en anderzijds de zeer grillig gevormde zandstenen rotsen.

Nu weer terug naar de I-40 en naar afrit 81. Hier ligt een KOA camping. Het is nog niet druk en Ellie kiest voor een plek met uitzicht op de bergen. De mevrouw van de camping verteld ons dat wij extra punten hebben gekregen en dat wij \$ 10,- korting kunnen krijgen (overmorgen). Op ons verzoek gaat Mevrouw KOA voor ons bellen en we krijgen een paswoord om zelf in te kunnen loggen. Verder waarschuwt mevrouw voor nachtvorst! Op de campingplaats aangekomen sluit Jan alleen het elektra aan en Ellie gaat koffie zetten. Dan het avondeten en nog een ommetje lopen. De camper opruimen en het verslag maken.

Dagboek van onze 14 USA Staten reis van 6 maart - 6 april 2008

Dag 24: Zaterdag 29 maart

Van: Grants (New Mexico) via: weg 53 – bezoek aan NP El Malpais –weg 53 – Bezoek NP El Moro – weg 53 – weg 61 – weg 191 – weg I-40 Naar: Holbrook (Arizona). Gereden afstand 180 mile (288 km).

Het weer: De dag begint met wat bewolking maar in de loop van de dag is het zonnig. Door de hoogte (ca 2000 m) is het wel wat fris en veel wind.

Vandaag krijgen we een ontbijt van de camping. Wij nemen een soort corn flakes met rozijnen en thee. Ook proberen we nog een keer contact met de kinderen te maken wat niet lukt door de (slechte) verbinding. Wij gaan nu eerst naar de plek in het NP El Malpais waar een mooie wandeling is te maken. We drinken eerst koffie en gaan dan met de wandelschoenen op pad. Er zijn caves (grotten) waar je in kan (maar niet door ons), verderop ook een cave waar zomers vleermuizen wonen. We wandelen veel over begroeid lava en daardoor een afwisselend landschap. Al met al een mooie wandeling van ruim 1,5 uur. Nu rijden we verder naar NP El Moro. Hier op de parkeerplaats gaan we eerst lunchen. Lopen naar de info en krijgen een leenboekje mee over de wandeling. We gaan de grote wandeling maken. Eerst langs grote zandstenen bergen waarin vele inscripties staan van mensen die hier bij El Moro zijn geweest (vanaf ca 1600!). Aan de schaduwzijde van dit gebergte ligt nog sneeuw waar het pad overheen voert. Dan een leuke klim naar boven met uitzichten op de voorliggende vlakke. Boven op het gebergte is een heel pad (soms ingehakt) naar de (stenen) woningen welke door Indianen omstreeks 1250 zijn gemaakt. Eveneens een mooie en leuke wandeling van 2 uur. We leveren het boekje in, drinken nog wat bij de auto en gaan dan rijden. Naar Zuni omdat daar Indianen dingen te zien zijn. Maar als wij daar rijden is alles gesloten en het ziet er erg onverzorgd uit. We rijden verder over een prachtig weg maar vreselijk stil. Komen van New Mexico in Arizona. Hier is de weg duidelijk minder onderhouden. Uiteindelijk komen we op de I-40 en gaan er pas bij Holbrook af alwaar we snel de KOA camping vinden. We nemen koffie en daarna gaat Ellie koken. Alle foto's verwerkt en op de website gezet. Ook hebben we gekeken hoe wij onze route verder gaan voortzetten.

Dag 25: Zondag 30 maart

Van: Holbrook (Arizona) via: weg I-40 - Petrified Forest NP – weg 180 – Holbrook – weg I-40 – Flagstaff Naar: Williams (Arizona). Gereden afstand 201 mile (321 km).

Het weer: Het is een beetje vreemd weer, zeer veel wind, bewolking en zon.

Na het ontbijt via de webcam contact gemaakt met de kinderen. Tegen half elf rijden we naar het Petrified Forest. Bij de info een krantje gehaald. In de winkel nog wat spulletjes gekocht. Het gaat te ver om de gehele route te beschrijven, maar we hebben een aantal keren een korte trail gelopen (1 mile) en op de meeste plaatsen gekeken naar de natuur. Eerst naar de Paintend Desert en later naar de versteende bomen. Mooi en wonderbaarlijk. De foto zullen het gaan zeggen. Kort na 3 uur gaan we rijden om tegen kwart voor zes in Williams te zijn. Het rijden was vervelend door de zeer harde zijwind. Er kwamen vele zandstormen over de weg heen. In Williams ingecheckt, het is hier een paar graden boven nul (maar het ligt ook op 2500 m hoogte). Na het eten gaan we zwemmen in het indoorzwembad en in de hotspot. Verder verslag maken, afwassen, etc

Dag 26: Maandag 31 maart

Van: Williams (Arizona) via: Route 66 in Williams – via oude Route 66 – Seligman Naar: Kingman (Arizona). Gereden afstand 144 mile (231 km).

Het weer: De gehele dag is er zon. De wind is een heel stuk gezakt. De temperatuur is s'morgens nog laag (door de hoogte), 's middags al veel hoger, rond de 20 gr.

Na ontbijt ed. eerst koffie gedronken en kalm aan gedaan. Rond 10 uur rijden we naar Williams en parkeren de camper bij het station. Hiervandaan lopen we door het stadje langs de Route 66. Fotograferen verschillende huizen en auto's. Gaan diverse winkels binnen om nog een souvenir te kopen. Bij een hotel / koffiehuis Red Garter nemen we koffie en een soort appelstrudel op de verjaardag van onze schoondochter (is jarig). Nog tanken en dan op weg naar Kingman. Eerst over de I-40 en later op de Route 66. Onderweg nemen we foto's. Bij Seligman stappen we uit en nemen ook foto's en Ellie koopt een Route 66 tas. Onderweg stoppen we om te eten en we zetten de camper zo dat we weinig last hebben van de wind. Later aan de kant van de weg nog een keer gestopt om wat te drinken. Eenmaal in Kingman rijden we naar het oude deel en kijken bij de informatie voor nadere informatie omtrent wat er te zien is in Kingman. Parkeren daarna de camper bij het courthouse en lopen door het oude deel. Dit valt wat tegen. Rijden naar de Wal-mart en doen onze boodschappen, kopen een broek voor Jan en slippers voor Ellie. Nemen tot slot een ijsje van McDonald. Rijden naar de KOA camping en checken in. Krijgen een grote plek. Ellie maakt koffie die we buiten, zittend op de bank, opdrinken. Jan gaat, eveneens buiten, aardappelen schillen en Ellie gaat de sla klaarmaken. Na het eten nog een ommetje gelopen. Verslag maken en opruimen, foto's overzetten e.d.

Dag 27: Dinsdag 1 april

Van: Kingman (Arizona) via: weg I-40 en weg 95 Naar: Lake Havasu (Arizona). Gereden afstand 66 mile (106 km).

Het weer: De dag begint met zon, in de middag iets meer bewolking. In Kingman is het nog koel, in Lake Havasu is het warm met 25 gr en geen wind!

Dagboek van onze 14 USA Staten reis van 6 maart - 6 april 2008

Na het ontbijt weer met webcam contact gehad met kinderen. Kwart voor tien rijden we weg. Nog even tanken. De weg naar Lake Havasu is gevarieerd met een berglandschap en we zien veel meer Yucca's en cactussen. Het is maar ongeveer 70 mile. Dus half twaalf zijn we bij het visitorcentrum en vragen naar een camping bij het water. Zij verwijzen ons naar Grazy Horses, net over de London Bridge. Wij rijden hier naar toe en kunnen ons inschrijven voor een plek aan de beach. Even twaalf uur kijken wij vanuit onze camper over het meer en naar de bergen in de verte. Wij doen onze luifel uit en gaan nog even lekker buiten zitten. Zetten ook alle ramen open, want het is hier een stuk warmer dan we gewend zijn. Later eten we onze boterham. In de middag lopen wij naar de Londonbridge en de omgeving. Het ziet er op zich wel leuk uit, niet alles is open, kennelijk moet het toeristenseizoen nog beginnen. Als we op een terrasje willen gaan zitten blijkt dat zij al gesloten zijn! Wandelen terug naar camping, ca 20 min. Later op de middag gaan we naar het buiten zwembad. Jan vindt het water te fris maar Ellie gaat er wel in. Blijven hier zonnen en puzzelen. Half zes gaan we koffie drinken zittend in onze stoeltjes op het strand (stenen). Aardappelen schillen en eten koken. Inmiddels gaat de zon onder (7 uur). Na het eten gaan we weer op het strand zitten en genieten van de frisse avondlucht en de mooie uitzichten naar de verlichte stad en de sterrenhemel. We maken nog een kleine wandeling over de camping aan de beach zijde. Tot slot, geen verslag, maar wel een paar spelletjes patience gespeeld.

Dag 28: Woensdag 2 april

Van: Lake Havasu Naar: Lake Havasu Niet gereden.

Het weer: Zon en een zacht windje en naar schatting tegen de 30 gr.

Gewone tijd wakker (7 uur), de zon is al op. Het is vannacht een heel stuk afgekoeld in de camper (alle ramen staan open). Na het ontbijten gaan we lekker buiten op het strand zitten. Dan gaan we het vuile goed wassen (2 wasmachines tegelijk laten draaien). Jan gaat ondertussen wat papieren opruimen.

Nog een kopje koffie en Ellie gaat zwemmen in het zwembad. Natuurlijk gaat Jan mee en gaat puzzelen. Het door Jan klaar gemaakte brood eten we op het strand. We maken nu een wandeling aan de andere zijde van de camping maar het is behoorlijk warm. Als we wat gedronken hebben besluiten we weer te gaan zwemmen (althans Ellie). Jan gaat de lijst van mankementen van de camper opstellen. Komen op het idee om Roadbear te bellen omtrent de waterlekkage. Jan haalt de gegevens en Ellie gaat bellen. Voor het probleem van de lekkage aan de achterzijde is er een oplossing gegeven die Jan meteen gaat proberen, en inderdaad de lekkage is over. Ellie gaat eten koken en Jan gaat met zijn voeten in het water zitten (smerig en veel kloofjes) en daarna de voeten ingecremd. Na het eten (de zon is onder gegaan) lopen we naar het infocentrum naast de Londonbridge. Hier kan je vrij gebruik maken van WiFi (op de camping alleen tegen betaling hetgeen Jan wel wilde doen maar dit lukte niet). Hier verzenden wij, in het donker op een verlaten pleintje, met de laptop een paar mailtjes naar vrienden. Lopen in het donker terug naar de camping en hebben gelukkig de zaklantaarn meegenomen. Drinken koffie op het strand en gaan daarna afwassen (Ellie) en het verslag schrijven (Jan).

Dag 29: Donderdag 3 april

Van: Lake Havasu (Arizona) via: weg 95 – weg I-40 – weg 95 Naar: Las Vegas (Nevada). Gereden afstand 148 mile (237 km).

Het weer: Mooi weer, volop zon en warm

Vandaag zijn wij 39 jaar getrouwd. Vandaag al de eerste dingen uitgezocht en opgeruimd. Onze burens zijn vertrokken en wij doen het rustig aan. Jan wil graag op wat lekkers trakteren en loopt naar de winkel op het terrein maar hier is niets lekkers te verkrijgen! Jammer. Drinken buiten op het strandje onze koffie, met een klein koekje en genieten van de rustige en mooie omgeving. Tegen half twaalf vertrekken ook wij. Rijden eerst naar de inforuimte bij de Londonbridge. Wij willen namelijk de foto's op de website zetten (gebruik makend van de gratis WiFi). We zoeken een plekje uit de zon (anders is het scherm niet te lezen) en maken verbinding. Maar dit zit niet lekker en een meneer van de info ziet dit en nodigt ons uit om binnen aan een tafel te komen zitten. Uiteraard nemen wij dit aanbod aan. Aanvankelijk spreken we in het Engels maar al snel blijkt deze meneer een Nederlander te zijn die hier al vijf jaar het info-kantoor runt. Zitten praten over Lake Havasu en over Nederland en naar het blijkt werkt zijn zoon bij Corus in IJmuiden. Omdat wij ook wilde meewerken aan een onderzoek naar de tevredenheid ontvangen we een mooie munt met de Londonbridge. Tot slot vertelde die meneer dat er problemen zijn bij United Airlines als gevolg van het niet controleren van blussystemen in bepaalde vliegtuigtypes. Dit zullen wij vanavond op de website nagaan en met name of wij er last mee gaan krijgen. Wij bedanken de man hartelijk (in het Nederlands!).

Nu eerst weer terug naar de I-40. Op de grens met Californië werden alle auto's gecontroleerd op het invoeren van planten en zaden, dit hebben wij nog niet eerder mee gemaakt! Vervolgens nemen we de afslag naar Las Vegas. Onderweg stoppen voor de lunch. Vlak bij loopt weer een spoorbaan en als de trein langs rijdt wordt er door ons gezwaaid en worden wij terug getoeterd door de trein. Het laatste stuk naar Las Vegas wil Ellie graag nog een stuk rijden als afsluiting van deze reis (Ellie heeft wel 1/3 deel van de reis al gereden). Maar omdat wij niet meer (konden) stoppen heeft zij de camper tot op het campingterrein midden in Las Vegas gereden. Wij hadden de camping van Sam's uitgezocht omdat deze dicht bij de Roadbear vestiging

Dagboek van onze 14 USA Staten reis van 6 maart - 6 april 2008

zou liggen en omdat deze camping internet (Wifi) heeft. Het is erg druk maar er is nog een plek aan de buitenzijde, netjes onder een boom (heerlijk schaduw). Als de camper staat lopen we een rondje over het terrein en kijken bij het buitenzwembad en voelen de watertemperatuur. Besluiten te gaan zwemmen. Zwemkleding halen en aantrekken is zo gebeurd, het water voelt wel wat koud aan maar eenmaal door is het heerlijk. Later gaan we in de hete whirlpool. Ellie gaat zonnen en Jan gaat wat meer in de schaduw puzzelen. Tegen etenstijd gaat Ellie koken en Jan gaat nog wat opruimen. Als Ellie afwast gaat Jan kijken of hij bij de weg al Roadbear ziet liggen maar constateert dat aan de overkant wel een Wal-mart ligt. Na de afwas lopen we daar samen heen en kopen nog een paar slippers voor Ellie en Jan koopt 2 x een DVD. Terug in de camper gaan we echt inpakken, want morgenochtend moet de camper ingeleverd worden. We constateren dat we te weinig ruimte hebben om alles mee te kunnen nemen en lopen om negen uur in de avond nog een keer naar de Wal-mart en kopen een koffer-tas. Het inpakken is nu snel gebeurd en om 11 uur zijn we klaar. In de tijd dat Ellie de koffers inpakt gaat Jan op internet de website van United Airlines nazien of er iets is vermeld over vertragingen. Er wordt gesproken over de 777 maar wij vliegen met een ander type.

Dag 30: Vrijdag 4 april

Van: Las Vegas (Nevada) via: Motorhome inleveren Naar: Las Vegas Overnachting in hotel BW Mardi Gras. Gereden afstand 1 mile (2 km).

Het weer: Zonnig en warm, in de middag meer bewolking maar nog steeds warm.

Vandaag wat vroeger opgestaan (6.30 uur). Omdat Ellie de douche en de WC gisteravond al had schoon gemaakt maken wij nu gebruik van de campingfaciliteiten. Ontbijten en de laatste dingen in de camper schoonmaken. Koffie drinken! Tot slot de tanks laten leeglopen en de verswatertank geheel vullen. Half tien gaan we van de camping af en rijden naar de (bijna) naastgelegen tankstation om ook de benzinetank geheel gevuld te kunnen afleveren. Even verder zien we het bord van Roadbear en kunnen op tijd linksaf slaan. Camper opgesteld in de afleverbaan. Wij laden onze koffers en andere spullen uit en wachten even tot er iemand van Roadbear samen met ons de camper geheel gaat inspecteren. We krijgen een compliment dat de camper zo schoon is van binnen (van buiten hoeft dit niet!) en onze verzamelde klachten (en adviezen) worden zeer serieus opgeschreven. Gas en de meerdere miles worden verrekend. We hebben duidelijk meer (1125) miles gereden dan de 3500 die in het contract waren inbegrepen. Verder was alles in orde en zijn er geen verdere kosten. Wij moeten tot ongeveer 11 uur wachten voor wij naar ons hotel worden gebracht. Er was nog een camper terug gebracht door een Duits echtpaar die de camper ook op 7 maart heeft opgehaald (maar later dan wij). Wij hebben met name met deze Duitse mevrouw gesproken en zij hebben de zelfde soort ervaringen met zowel het weer (zijn in de sneeuwstorm terecht gekomen) als met de camper gehad. Omstreeks 11 uur worden wij en het Duitse echtpaar netjes naar onze hotels, voor ons Best Western Mardi Gras, gebracht. Na het inchecken zijn wij om 11.50 uur op onze kamer 3207. Het is een grote kamer met dubbele bedden en een soort bar / aanrecht. We maken broodjes klaar en Ellie gaat dit buiten opeten en Jan geeft de voorkeur om weer even naar een TV te gaan kijken. Omdat wij nu op de kamer de ruimte hebben kunnen we de koffers definitief inpakken. Om ca. twee uur lopen we naar het buitenzwembad van het hotel. Het water is erg koud. Wel is de whirlpool lekker warm en dus gaan we daar in. Verder gaat Ellie zonnen en Jan weer puzzelen. Net na vieren gaan we ons omkleden en lopen dan naar de Strip. Het is wel wat bewolkt maar het is warm. Omdat wij verleden jaar hier ook waren weten we waar wij heen willen gaan. Lopen naar de Venetian. Het blijft bijzonder om op de eerste verdieping (boven het casino!) een complete grachtengordel te hebben met varende gondels. Weer buiten kopen we nog wat T-shirts voor de kinderen. Gaan eten bij een Danny, goed eten! Als nagerecht nemen we een bananensplit die wij echt niet op krijgen! Lopen nog een rondje door het Fasihon center en terug naar het hotel. Op de terugweg kopen we bij een tankstation een soort corn flakes en melk voor morgenochtend (in het hotel krijgen we geen ontbijt). Eenmaal op de kamer zet Jan de foto's nog op internet en kijkt nog naar het vluchtschema van morgen, alles is nog bij het oude! We sturen de kinderen nog een e-mail.

Dag 31 (en 32): Zaterdag 5 april en zondag 6 april

Van: Las Vegas (Nevada). Vlucht van Las Vegas naar Houston. Vlucht van Houston naar Schiphol. Naar: Velsersbroek
Het weer: In Las Vegas mooi zonnig weer, in Amsterdam koud 6 graden.

De wekker gaat om 10 voor zes. Even wakker worden en opstaan, douchen, eten en de laatste dingen in de koffers doen. Half acht zijn we klaar. Ellie gaat met de kleine koffer naar beneden en Jan brengt de grote koffers een voor een naar beneden. Tegen acht uur gaan we (met nog twee andere paren) met de hotelbus naar het vliegveld van Las Vegas. Uitgestapt en dan met onze koffers naar de tweede verdieping voor het inchecken. Hier bij United staat een lange rij. Je moet ook zelf inchecken voor je de koffers kan afgeven. Het inchecken lukt ons prima en de gegevens kloppen ook. Eenmaal aan de balie voor de koffers blijkt dat wij niet kunnen inchecken omdat ons vliegtuig naar Chicago twee uur vertraging heeft en wij daardoor de aansluiting naar Amsterdam zullen missen. Moeten met onze koffers in een nieuwe rij gaan staan voor een balie die ons gaat helpen. Als we aan de beurt zijn wordt er weinig met ons overlegd maar we krijgen andere instapkaarten en moeten ons nu melden bij Continental Airlines. Weer sjouwen we onze koffers mee. Hier is het vrij rustig. Een medewerker wil ons wel helpen maar eerst moeten wij hun instapkaarten hebben. Gelukkig helpt een

Dagboek van onze 14 USA Staten reis van 6 maart - 6 april 2008

andere medewerkerster ons vrij vlot. Nu kunnen we eindelijk onze koffers afgeven (om kwart voor tien!). Wij vliegen nu om 13.05 uur naar Houston en daar vandaan naar Amsterdam waar wij naar verwachting zondag om 11.50 uur aankomen. We zijn op onze ticket aangewezen (automatisch) om extra streng controleert te worden door de security en moeten ons melden bij line 9. We hebben nog even de tijd en gaan koffie en een koek halen. Ook zenden we de kinderen een SMS over de wijziging en voor de zekerheid bellen wij de kinderen ook op. Nu gaan we naar de gate en via line 9. Bij alle andere gate is het erg druk maar bij line 9 kan je bijna zo doorlopen. De controle duurt wat langer omdat je door twee verschillende scan apparaten moeten en ook onze handbagage volledig wordt onderzocht.

Voor de vlucht nemen we een patatje met een hotdog om in elk geval wat gegeten te hebben. Tegen half een zijn we bij de vertrekgate. Helaas hebben we geen stoelen naast elkaar gekregen, maar Ellie heeft aan een stewardess gevraagd of er een oplossing mogelijk is. De stewardess heeft, nadat alle stoelen bezet bleken te zijn, gevraagd of een van de naast zittende passagiers bereid was om te ruilen en dat bleek het geval! Dus konden we als nog naast elkaar zittend naar Houston vliegen. De vliegtijd naar Houston is drie uur. Een rustige vlucht en we krijgen nootjes en drinken. Op Houston moesten we wel lang wachten alvorens het vliegtuig aan een pier kon staan en wij uit konden stappen. Hierdoor hadden we zeker 15 minuten minder tijd om over te stappen (1 uur de tijd voor gehad). Eenmaal buiten het vliegtuig zijn we in een snelvaart naar de andere Gate gelopen (ruim 10 minuten zeer stevig doorlopen). Hier bleek het vliegtuig al 10 minuten vertraging te hebben. En die 10 minuten is nog verder opgelopen. Aan de balie konden wij onze volgende instapkaarten krijgen. We hebben nu wel twee plaatsen naast elkaar gehad. We konden nog op ons gemak naar het toilet en we hebben nog ijs en snoep gekocht. Uiteindelijk vertrekt het vliegtuig bijna een uur later dan gepland. Wij zitten op rij 19 en dit zijn nog wat ruimere stoelen dan de normale stoelen. Wij kunnen nu onze benen meer strekken, zeer prettig natuurlijk. In het vliegtuig, uiteraard, drinken en eten gehad. Film gekeken en vooral geprobeerd te slapen, hetgeen ons beter is gelukt dan andere keren. Al met al komt het vliegtuig slechts 15 minuten later aan in Amsterdam dan gepland. Waarschijnlijk omdat onze koffers vooraan lagen (door het verlaat overstappen in Houston) kunnen we zeer snel onze koffers van de band halen en naar de uitgang gaan om de kinderen te zien. Eén uur zijn we weer, in een vrij kil huis, thuis.

Het was weer een geweldige reis!

Enige nadere kosten gegevens:

Totaal gereden afstand 4.625 mile (ca. 7.400 km).

Benzine verbruik 1 liter op 4 km (omgerekend kost 1 liter benzine ca. € 0,80).

Kosten camping per nacht van \$ 15,00 tot \$ 37,00.